

4. Afsnit

Martinus begynder at holde foredrag og nedskriver nogle af sine kosmiske analyser.

Årene 1929 til 1932.

4.1 Kildematerialet.

Ud over bøgerne ”Martinus erindringer” og ”Martinus som vi husker ham” har vi fra denne periode Alf Lundbecks optegnelser om hans og familiens samvær med Martinus. Han har specielt beskrevet årene 1928 til 1932 hvor han og hans moder var meget sammen med Martinus, og støttede ham økonomisk. Der foreligger også enkelte notater fra Per Thorells samtaler med Martinus.

4.2 Martinus undervisning af Erik Gerner Larsson, 1929.

Martinus arbejdede ihærdigt med at undervise Erik Gerner Larsson i kosmologien. Martinus så Gerner Larsson som et ganske ubeskrevet blad. Han var vokset fra den ortodokse kristne børnelærdom som kirken fremstiller den, og han kendte ikke noget som helst til nogen anden åndelig retning, hverken Teosofi, Antroposofi, Spiritisme eller andet. Han havde aldrig tilhørt nogen religiøs bevægelse.

Han var et meget søgende menneske, og han sugede til sig af Martinus forklaringer om symbolerne, og fik udbygget sin viden ved at stille spørgsmål til Martinus. Martinus sagde, at Gerner Larsson havde en udviklet intuitionsevne som gjorde det let for ham at tilegne sig de kosmiske analyser. Disse egenskaber bevirkede, at han hurtigt kunne blive uddannet til at undervise i åndsvidenskaben.

Martinus yndede at undervise ham medens de gik ture sammen. Martinus var meget glad for at spadsere i Dyrehaven. Han sagde, at der er en ganske speciel

atmosfære derude, og at det skyldes, at der ligger en åndelig by i dette område, befolket af højtudviklede diskarnerede sjæle. Det er dog kun clairvoyante mennesker der kan se den, men udstrålingen derfra giver denne særlige kærlige stemning.

Der var en speciel bæk i Dyrehaven som Martinus særlig holdt af at sidde på. Den står på en lille gravhøj på Eremitagesletten vest for slottet. Fra bænken er der godt frit udsyn i flere retninger. Denne bæk har fået betegnelsen: ”Martinus-bænken”. Man kan læse mere om Martinus opfattelse af området i Dyrehaven i Per Bruus-Jensens bog ”Sol og Måne”, 2001. Per Bruus-Jensen var i nogle år elev hos Martinus, og i bogen beskriver Per Bruus-Jensen bl. a. hvad Martinus lærte ham på spadsereture i Dyrehaven. Per Thorell der var meget sammen med Martinus i de sidste 20 år af Martinus liv skriver, at det var hans kone Elly der gav bænken navnet Martinus-bænken.

I Per Thorells dagbøger, hvor han skriver om sine samtaler med Martinus fortæller Martinus også Per Thorell om sin undervisning af Erik Gerner Larsson. Den 6. maj 1979 talte de om Gerner Larsson:

”Jeg (Per Thorell) omtalte Erik Gerner Larsson rosende for hans pionerindsats for sagen, hans Martinus-inspirerede sprog og glimrende dybdeudlægning af kosmologien. Martinus medgav ham dette, og fortalte at han og Gerner i sagens ”barndom” ofte tog ud i Dyrehaven, hvor de drak te hos Peter Liep

og senere sad en stund på en bænk ikke langt fra Eremitageslottet. Fra denne bænk er der udsigt over et storslået naturpanorama med Øresund i baggrunden. Herfra spadserede de videre forbi slottet ned til Springforbi og tilbage til Klampenborg, hvorfra de tog toget hjem. Under disse ture fik Gerner Larsson sin store og dybtgående undervisning i kosmologien.”

Da Gerner Larsson havde arbejdet for Martinus et stykke tid, fik han kontakt med en af sine gamle venner i Hillerød. Vennen havde udarbejdet en metode til fremstilling af en slags frugtsmør. Han ville starte en fabrikation, og ville gerne have at Gerner Larsson skulle hjælpe ham med det, samt indgå som kompagnon i firmaet. Gerner Larsson havde jo ingen penge, men frk. Gregersen tilbød at hjælpe med kapital på betingelse af, at Martinus fik udbetalt 17% af nettooverskuddet.

Det ser måske lidt underligt ud at Erik Gerner Larsson efter at have sagt ja til at arbejde for Martinus så meget som hans tid kunne tillade, nu tænkte på at flytte til Hillerød igen og arbejde fuldtids med noget helt andet. Måske har Gerner Larsson følt at det var lidt sløjt med økonomien, og at han muligvis i det nye samarbejde om det nye produkt kunne få en større indtægt. Som vi senere skal se var Erik Gerner Larsson meget følelsesbetonet i sine reaktioner.

Martinus havde altid den holdning over for sine medarbejdere, at hvis de følte at de ville være glade for at gøre noget andet end at hjælpe Martinus og Sagen, skulle de vælge dette andet. Det var en holdning hos Martinus som vi også vil se på senere tidspunkter i Martinus liv. Det var uden tvivl det der var årsagen til at Martinus på ingen måde prøvede at fraråde Gerner Larsson at prøve dette nye tiltag, selv om Martinus dermed mistede den hjælp fra Gerner Larsson som han havde fået tilsagn om, og havde hårdt brug for.

Lars Larsen var meget begejstret for at Gerner Larsson gik i gang med dette arbejde i Hillerød. Lars Larsen var som tidligere nævnt ikke glad for Gerner Larsson fordi han følte at han på en måde indtog Lars Larsens plads, så han blev skubbet bort fra Martinus. En anden årsag var nok at Lars Larsen ikke brød sig om Gerner Larsson som menneske.

4.3 Martinus arbejder på at lave en film om sine symboler, 1930.

Martinus havde fået forøget sin bekendtskabskreds betydeligt i vinterhalvåret 1929/30, og blev inviteret meget ud til forskellige private sammenkomster. Dette tog en del på ham. Han fik for lidt søvn, og han måtte i en periode stille sine skriverier i bero. For ikke at spille tiden, besluttede han at lave en film der omhandlede symbolerne. Martinus arbejdede på filmen det meste af sommeren 1930. Martinus forestillede sig, at denne film ville kunne bruges som forfilm i biografier, og derved skabe interesse for hans kosmiske analyser. Jeg tror aldrig den blev til noget rigtigt. Der foreligger i hvert fald ikke senere noget skriftligt om denne sag.

I foråret 1930 renskrev Alf Lundbeck fortalen til livets bog for Martinus, for derved at give ham en hjælpende hånd. Alf Lundbeck tog også på en telttur til Sindal i sin sommerferie for at se Martinus barndomshjem.

4.4 Martinus relation til tandlæge Ivert i Hillerød der også fremstillede en protese til Martinus, 1930.

I sommeren 1930 var Martinus i en periode hver søndag til behandling hos tandlæge Ivert i Hillerød. Ivert ville gerne forære Martinus et nyt sæt proteser i stedet for det sæt Martinus gik med. Han havde allerede inden sin tid som værnepligtig fået trukket alle tænderne ud, og havde fået gebis. Martinus sagde selv, at han havde lidt meget af engelsk syge da han var barn. Han havde i hvert fald haft dårlige tænder, og han havde meget tynde og svage negle der let knækkede.

Den 11. august 1930 holdt man traditionen tro Martinus fødselsdag hos familien Ivert i Hillerød. Dette år havde man, for at glæde Martinus, undladt at pynte bordet med afskårne blomster (vi husker Martinus syn på afskårne blomster fra omtalen af Martinus 39 års fødselsdag i 3. afsnit). Martinus rundede de 40 dette år.

4.5 Martinus holder sit første egentlige offentlige foredrag i Århus den 24. august 1930.

Rundt omkring i landet var man nu begyndt at interessere sig for Martinus og hans kosmologi. I Århus var der en gruppe antroposoffer, der gennem Løw havde hørt om Martinus og havde fået lyst til at høre ham fortælle om sine analyser. Martinus besluttede at han ville tage derover, og Erik Gerner Larsen, Bernhard Løw og Alf Lundbeck ville også tage med. I sidste øjeblik måtte Gerner Larsson melde fra, da han havde fået et problem på fabrikken hvor han arbejdede.

Det lille selskab rejste med toget fra København om morgenen lørdag den 23. august 1930. De nåede til Århus sent om eftermiddagen. Arrangøren var Lars Nielsen som boede der, og som var meget interesseret i Martinus arbejde. Han havde allerede i 1929 henvendt sig til Martinus for at høre nærmere om hans analyser. Aftenen tilbragte de hos Lars Nielsen sammen med nogle af dennes venner. Under opholdet fik de deres forplejning hos familien Nielsen. Martinus havde forud haft store spekulationer omkring disse måltider, da Martinus jo var vegetar, og ikke ønskede at gøre ulejlighed. Det endte dog lykkeligt, da det viste sig at Lars Nielsen og familie også var vegetarer.

Foredraget skulle holdes i Højskolehotellets sal. Lars Nielsen havde udsendt invitationer, og der var sat 60 stole op som alle blev besat. De inviterede var dels antroposoffer og dels missionsfolk, altså ikke kun forud positivt interesserede mennesker, men en blanding af mennesker med forskellige holdninger til emnet. Direktør Vett fra København var også taget derover for at høre foredraget. Han havde taget en bekendt med, en hr. Hjort (jeg ved ikke hvem det er, antagelig en antroposof). Denne havde tidligere hørt det samme emne behandlet ved et møde i Løw's hjem, og Hjort havde udtalt sig ret nedladende om foredraget. Dette fik Martinus til at sige, at han ikke syntes at Hjort skulle deltage i mødet, hvilket gav anledning til en ubehagelig stemning.

Man må nok sige, at det heller ikke rigtig lignede Martinus at håndtere en sag på den måde som han gjorde. Måske skyldtes det at Martinus var lidt nervøs over den blandede forsamlings mulige holdning til det, han ville sige.

Foredraget begyndte lidt over kl. 20. Løw holdt en

lille indledningstale, hvilket jo var meget naturligt, da det jo trods alt var antroposofferne der havde arrangeret mødet.

Martinus virkede imidlertid slet ikke nervøs da han begyndte at tale. Alf Lundbeck passede lysbilledapparatet. Foredraget varede 1½ time, og bagefter blev Martinus kraftigt kritiseret af enkelte af tilhørerne. Kritikken gik en del på forhold som nok relaterer til Martinus forståelse af Kristus, hvor Martinus og Steiner, som jo er skaberen af Antroposofien, har forskellige opfattelser. En anden kritik gik på, at Martinus overhovedet ikke havde nogen kendskab til Steiners lære. En tredje gik ud på, at man ikke kunne acceptere at han begyndte at holde foredrag før han havde fuldført sit værk. Det blev sagt, at han burde gå hjem og gøre sit arbejde færdig før han trådte op på en talerstol igen. Det sidste kritikpunkt blev bl. andre fremført af direktør Vett fra København.

Det var dog ikke kun kritik han mødte, han fik også et meget stort antal positive tilkendegivelser fra tilhørerne. De blev dog ikke fremsat åbenlyst efter foredraget, men blev meddelt ham personligt under den efterfølgende servering.

Det var planen, at Martinus og Løw, dagen efter foredraget skulle rejse til Sindal, for at blive der nogle dage, og derefter rejse tilbage til Århus og vise den sidste halvdel af lysbillederne. Denne plan blev gennemført trods modstanden og kritikken fra tilhørere ved det første møde, og Martinus havde den glæde, at han ved næste foredrag oplevede en langt mere positiv stemning. Dette skyldtes sandsynligvis at de få mennesker der var kritiske overfor Martinus på det første møde, ikke deltog i dette andet møde. Martinus foredrag gav anledning til at antroposofferne delte sig i to lejre, en gruppe der var modstander af Martinus, og en gruppe der var tilhængere. Martinus sagde bag efter, at han havde lært meget ved at gennemføre disse foredrag. Disse foredrag havde givet ham erfaringer som han kunne bruge i sit fremtidige arbejde. Spiritisterne i Århus havde nu fået nys om Martinus eksistens, og var interesseret i, at han også skulle holde foredrag for dem. De kom dog til at vente til en anden gang. Så vidt jeg ved blev dette foredrag aldrig til noget.

4.6 Erik Gerner Larsson bliver fuldtids-sekretær hos Martinus, 1930.

I efteråret 1930, vel ca. et halvt år efter at Gerner Larsson var gået ind i firmaet i Hillerød som kompagnon til vennen, blev der problemer med samarbejdet, og han trådte derfor ud af firmaet igen. I den tid hvor han havde arbejdet i firmaet havde han ikke arbejdet for Martinus, og han havde været flyttet fra København til Hillerød. Nu stod han uden arbejde. Martinus var af den opfattelse, at han ikke skulle søge noget andet arbejde, da Martinus ville få brug for mere hjælp i fremtiden. Martinus sagde, at en af Gerner Larssons venner ville støtte ham økonomisk, så han ikke behøvede at tage andet arbejde, men Martinus ville ikke fortælle hvem. Alf Lundbeck tilbød at han ville forhøje sin økonomiske støtte til Martinus, så han derved kunne ansætte Gerner Larsson, men det blev der således ikke brug for.

Alf Lundbeck var af den opfattelse at det var Martinus selv der ville betale Gerner Larsson, men i sine erindringer siger Martinus, at det var Løw der gav økonomisk støtte til ansættelse af Gerner Larsson. Bernhard Løw ønskede at gavne og støtte Martinus og ”Sagen”, så godt han kunne.

4.7 Lars Larsen er utilfreds med at Erik Gerner Larsson skal arbejde heltids hos Martinus, og Martinus tilbagebetaler de penge som han har lånt af Lars Larsen.

Lars Larsen var på ingen måde glad for at Gerner Larsson nu skulle tilbage til Martinus og arbejde for ham på heltid. Det kom flere gange til kraftige sammenstød mellem Gerner Larsson og Lars Larsen. Lars Larsen ville for enhver pris have Gerner Larsson væk. Martinus stod dog fast på sin beslutning om at bruge Gerner Larsson som sin sekretær, den kunne der ikke rokkes ved.

Martinus var glad for at han på dette tidspunkt ikke skyldte Lars Larsen ret mange penge. Martinus havde jo oprindeligt fået økonomisk støtte fra Lars Larsen. Martinus havde insisteret på, at ville opfatte støtten som et lån, og betale lånet tilbage når der var mulighed for det. Alt i alt beløb det sig til 5100 kr. inklusive renter. Martinus havde tilbagebetalt i alt 4000 kr. Penge som vi husker at Martinus havde fået

af Løw. Der manglede således på dette tidspunkt 1100 kr.

Alf Lundbeck vidste at Martinus meget gerne ville ud af denne gæld til Lars Larsen, så Alf Lundbeck besluttede at tilbagebetale Lars Larsen de sidste 1100 kr. af Martinus gæld. Alf Lundbeck tog ud til Lars Larsen og betalte pengene. Alf Lundbeck havde dog en lille bagtanke med at tage ud til Lars Larsen. Lars Larsen havde nemlig fået indrammet de allerførste symboler som Martinus havde tegnet. De hang nu på hans væg. Alf Lundbeck og Lars Larsen gennemgik symbolerne og Lars Larsen fortalte om dem. Alf Lundbeck var meget betaget af dem.

Da han kom hjem tegnede han et af dem efter hukommelsen. Han viste det til Martinus, men Martinus sagde, at alle de første symboler som han havde tegnet skulle brændes, for at undgå diskussion om hvordan de skulle fortolkes. De var tegnet i en form som Martinus ville kunne gøre meget bedre nu, altså på det tidspunkt hvor Alf Lundbeck talte med Martinus om dem.

Under Alf Lundbecks besøg hos Lars Larsen, talte Lars Larsen også om Gerner Larsson. Lars Larsen prøvede at vinde sine omgivers forståelse for sit synspunkt, nemlig at Gerner Larsson ikke skulle være hos Martinus og arbejde for ham. De fleste i Martinus vennekreds blev ikke påvirket af Lars Larsens synspunkter, men der var dog nogle der gik ind for disse, bl. a. Palle Ivert og Riis-Magnussen. Der skete dog i praksis kun det, at Martinus undgik at omgås de pågældende mennesker.

Det er jo meget naturligt og rigtigt, at Martinus ikke lod sig rokke, selv om han måske nok følte at der var visse sider af Gerner Larssons væremåde der burde justeres. Han havde jo allerede da han mødte Gerner Larsson første gang intuitivt forstået, at det var Gerner Larsson der skulle være hans første rigtige medarbejder. Gerner Larsson var jo et ungt og helt ubeskrevet blad, så der var særdeles god grobund for Martinus lære i hans sind. Lars Larsen var på dette tidspunkt 51 år (et år ældre end Martinus). Han havde i mange år studeret forskellige trosretninger bl. a. Teosofi og Antroposofi samt forskellige religioner. Lars Larsen var meget velbevandret og vidende inden for disse områder. Han havde derfor sine bestemte meninger om mange ting, selv om han fuldt og helt gik ind for Martinus kosmologi. Dette kan tydeligt ses af de forskellige artikler Lars Larsen skrev efter at han havde lært Martinus at kende, samt

af den bog: ”Guddomsbegrebets udvikling i okkult belysning, som blev udgivet i 1941. Herudover, ikke mindst af Lars Nibelvang (Larsens) manuskript som er gengivet i appendiks A.

Lars Larsen var naturligvis også et kærligt menneske, men det forhindrede ikke at han blev meget vred og skuffet da han følte at han var blevet vræget af Martinus. Lars Larsen havde jo delt sit sparsomme indkomme med Martinus, og i øvrigt gjort alt for at hjælpe ham. Lars Nibelvang (Larsen) fortæller selv ærligt og nøgternt om det i sit manuskript i afsnittet ”Under fattigdommens svøbe” i appendiks A. Set fra et menneskeligt synspunkt er Lars Larsens reaktion overordentlig forståelig når man tager hans store hjælp til Martinus i betragtning, og når man tager i betragtning at Erik Gerner Larsson menneskeligt og åndeligt synes at være Lars Larsen langt underlegen. Martinus skubbede imidlertid ikke Lars Larsen ud selv om det så sådan ud, men Martinus vidste, at han ikke skulle bruge ham på den måde som Lars Larsen ønskede. Martinus havde ikke mere brug for at afprøve sine argumenter i sine analyser på Lars Larsen. For Martinus var det også meget vigtigt, at man ikke på noget sted i hans kosmologi kunne pege og sige, at dette eller hint havde han hentet fra litteraturen et eller andet sted. Der kunne være en fare ved et meget nært samarbejde med Lars Larsen der var så vidende om mange trosretninger og religioner deri, at mennesker kunne mene at Martinus havde tilegnet sig noget af Lars Larsens viden selv om dette ikke var tilfældet.

Lars Larsen som havde været sammen med Martinus helt fra det tidspunkt hvor Martinus fik kosmisk bevidsthed, var da også den første til at fremhæve, at hvad Martinus sagde var ikke noget han havde læst og tilegnet sig (se appendiks A). Martinus læste ikke, og havde aldrig læst noget om andre religioner og trosretninger bortset fra den kristendomskundskab han havde lært i børneskolen i Sindal.

4.8 Lars Larsen trækker sig bort fra kredsen omkring Martinus, 1930.

Ikke desto mindre kom der et slags brud mellem Lars Larsen og Martinus, dog ikke med Martinus gode vilje, men Lars Larsen følte antagelig sin ære gået for nær og følte sig dybt skuffet. Det betød dog ikke at Lars Larsen forkastede noget af Martinus lære. Det fremgår klart og tydeligt af den ovennævnte bog som Lars Larsen fik udgivet 10 år

efter dette ”brud”. Jeg skal komme lidt nærmere ind på Lars Larsens skriftlige produktion i forbindelse med hans død i 1948.

På grund af den turbulens der havde hersket i Martinus vennekreds, undersøgte Martinus med sin kosmiske bevidsthed, Gerner Larssons fremtid. Martinus fortalte herefter til Alf Lundbeck, at Gerner Larsson trods alt ville få sin største betydning for kosmologien i sin næste inkarnation. Det er jo en meget kærlig og naturlig måde at udtrykke sine synspunkter på når man ved, at intet menneske kan være anderledes og mere udviklet end det det er på det givne tidspunkt, da det kun er gennem erfaringen at man udvikler sig.

Martinus havde stadig en meget kærlig indstilling til Lars Larsen, selv om han gav anledning til en ubehagelig turbulens.

Da 1. bind af Livets Bog udkom i 1932, sendte Martinus bogen i den hvide udgave, med følgende notat på indersiden:

Kære Lasse.
I taknemmelig Erindring.
Martinus

4.9 Martinus afslutter manuskriptet til I. bind af Livets Bog, 1930.

I 1930 afsluttede Martinus manuskriptet til første bind af Livets Bog. Han havde i en lang periode holdt sig noget tilbagetrukket fra sin vennekreds, for at få fred til færdiggørelsen af manuskriptet.

Af venlighed, og som tak for deres velgørelse, men ikke for at få teksten vurderet, gav Martinus manuskriptet til fortalen til Lars Larsen, dr. jur. C. Asche samt tandlæge Ivert i Hillerød, så de kunne læse den. Da han fik materialet tilbage havde de hver især rettet så meget i det, at det nærmest var blevet ukendelig. Dr. jur. Asche foreslog endda Martinus, at Martinus skulle give Asche ideerne, så skulle han nok skrive dem på et smukt sprog. Martinus meddelte at der ikke var nogen der skulle rette i hans manuskript, og at det skulle stå med alle de fejl og mangler det havde, nøjagtig som han havde skrevet det. Denne episode bevirkede, at han ikke lod nogen gennemlæse manuskriptet til den øvrige del af bogen.

4.10 Bernhard Løw tilbyder at betale for trykning af bogen, og man indleder forhandlinger om udstyret, 1930.

Bernhard Løw havde på forhånd tilbudt at betale trykningen af bogen. Der skulle ikke spares på kvaliteten af trykkearbejdet. Det skulle være det bedste trykkeri der skulle trykke den, og den skulle trykkes på det bedste papir.

Bogen skulle trykkes på Valdemar Pedersens bogtrykkeri, Åboulevarden 20, København. Trykkeriet flyttede i efteråret 1930 til adressen Linnésgade 24, hvor trykningen i realiteten blev udført (den udkom først i 1932).

Bernhard Løw og Martinus forhandlede i fællesskab med trykkeriet om detaljerne. Bogen skulle, ud over teksten, også indeholde nogle symboler i farver. Det blev derfor en ret bekostelig affære. Løw havde stillet et beløb til disposition, og det viste sig at det rakte til 1000 eksemplarer.

Martinus havde flere år tidligere tegnet en forside til bogen, som han var tilfreds med i en lang periode. Midt på omslaget var der et stort hjerte som udstrålede lys til alle sider. Herunder mødtes en sort hånd og en hvid hånd i et håndtryk. I hjørnerne var der vignetter med blade og andet. Nederst stod bogens titel "Livets Bog". Martinus havde bestemt at bogen skulle indbindes i et helt hvidt bind. Dette måtte absolut ikke være af læder, idet man ikke måtte bruge noget der stammede fra dyr. Kort før bogen gik i trykken tegnede Martinus en ny forside. Forsiden havde lidt over midten det store symbol hvor trekanten i midten er trykt i guld. Trekanten er omgivet af et hvidt cirkulært felt hvor guldtrykte stråler peger ud til alle sider i en stjerneform. Under symbolet står der MARTINUS og derunder LIVETS BOG. Alt i guldtryk, og med en firkantet ramme ligeledes i guldtryk, som indrammer det hele. Det er denne forside som kan ses på bogen i dens førsteudgave.

4.11 Martinus holder sit første offentlige foredrag i København den 1. december 1930.

I 1930 så Løw at det ikke kunne blive ved med at gå at Martinus blev inviteret ud til et utal af private sammenkomster for at tale med mennesker, og fortælle om sine analyser. Det tog for hårdt på ham. Løw foreslog, at der skulle lejes en sal så Martinus

kunne holde foredrag for en større forsamling som var interesserede i kosmologien. Mange havde følt et stort savn i den tid hvor Martinus havde trukket sig tilbage for at arbejde med manuskriptet til bogen.

Man fandt hurtigt en sal hvor der var plads til 200 tilhørere. Den lå på adressen Forhåbningsholms Alle 18 (Martinus erindringer siger 11, Alf Lundbecks notater siger 18. Det rigtige nummer er 18 som det fremgår af efterfølgende skrivelse til Eigil Hansen). Martinus anskaffede sig et større lysbilledapparat så han kunne vise sine lysbilleder i salen. Det var ikke tanken at foredragene i første omgang skulle være helt offentlige. Men der skulle, foruden den nærmeste kreds, også inviteres andre mennesker til at komme og lytte. Gennem de sidste to år havde Martinus fået samlet adresser på over 100 mennesker der var interesseret i hans kosmiske analyser. Der blev nu sendt indbydelse ud til disse, med oplysning om, at det første foredrag skulle afholdes mandag den 1. december 1930 kl. 20 på ovennævnte adresse.

4.1 Ejendommen Forhåbningsholms Alle 18 hvor Martinus holdt sit første offentlige foredrag i København. - e

Martinus skriver i sine erindringer at dette er hans første foredrag. Det er også rigtigt når man tænker på dette sted og i København, men vi må ikke glemme at han allerede i august 1930 holdt to foredrag i Århus for en større gruppe mennesker af forskellig religiøs indstilling (omkring 60 personer), inviteret af antroposofferne i Århus-området.

For at forbedre sine symboler så de blev lettere forståelige, måtte han tegne dem på en ny måde. Dette projekt arbejdede han hårdt på i dagene op til foredraget.

For at Martinus kunne være fuldt korrekt påklædt, gav Alf Lundbeck ham penge til at købe sig en smoking. Martinus følte også selv at han skyldte "Sagen" at han var korrekt påklædt. Martinus havde altid sørget for at være pænt påklædt af samme årsag, men han havde aldrig før haft en smoking.

Alf Lundbeck fortæller i sine notater om de vanskeligheder han og Gerner Larsson havde med at få iført Martinus smokingen, men det lykkedes til sidst til alles tilfredshed.

Til mødet var der kommet så mange mennesker at salen var helt fyldt (200 eller lidt flere), heriblandt naturligvis Martinus vennekreds, men også nogle af dem der i perioder havde taget afstand fra Martinus på grund af problemerne med Gerner Larsson og Lars Larsen. Lars Larsen selv kom endda som en af de første. Gerner Larsson passede lysbilledapparatet, og Alf Lundbeck tog sig af forefaldende opgaver, hvor der var brug for det.

Martinus havde planlagt det således, at dette foredrag skulle være et indledningsforedrag til de efterfølgende, således at tilhørerne ikke skulle kastes hovedkulds ind i stoffet. Martinus begyndte med at læse lidt op af fortalen til "Livets bog", og gik så over til at vise en række lysbilleder med symboler og forklare symbolernes betydning. Alf Lundbeck sagde bag efter, at Martinus gik lidt overfladisk til værks.

Alf Lundbeck fortæller at Martinus på grund af arbejdet med at ændre sine symboler, slet ikke havde haft tid til at forberede sig rigtigt. "Foredraget var derfor ikke hvad man kan kalde strålende holdt", som Alf Lundbeck udtrykker det i sine notater. Alf Lundbeck havde skruet sine forventninger højt op, så han var en smule skuffet. Martinus havde ikke talt så inspireret og flydende som han plejede, men havde i en vis udstrækning "hakked i det", og havde virket lidt usikker i sine forklaringer.

Ved foredragets slutning kom der dog en spontan varmhjertet bifaldstilkendegivelse fra tilhørerskaren.

Efter foredraget delte tilhørerne sig i mindre grupper og drøftede hvad de havde hørt.

En astrolog ved navn Kronstrøm gik efter foredraget verbalt til angreb på Martinus. Martinus ville dog ikke gå ind i den form for debat, så han vendte ryggen til ham og gik, men Lars Larsen og tandlæge

Ivert hørte det og fik dæmpet Kronstrøm ned.

At Lars Larsen og Ivert forsvarede Martinus betød dog ikke at de var tilfreds med foredraget. Inden de gik hjem udtrykte de overfor Martinus, hvor dårligt de fandt foredraget. Lars Larsen sagde blandt andet, at efter et sådan foredrag kunne man ikke vente, at der til de efterfølgende foredrag ville komme mere end 20 mennesker, og ikke 200 som til det første. Lars Larsen sagde også, at hvis han (Lars Larsen) kom til at holde foredragene, ville det være noget helt andet, og folk ville strømme til.

Det ligner ikke rigtig Lars Larsen at sige sådan til Martinus, men det skal nok ses i lyset af Lars Larsens skuffelse over situationen med Gerner Larsson.

Da arrangementet var forbi gik Martinus, Gerner Larsson og Alf Lundbeck hjem til Martinus med lysbilledapparatet og de andre ting som var medbragt, og derefter var de alle tre indbudt til te nede hos frk. Gregersen.

Martinus var selv klar over at foredraget havde haft sine mangler, men han sagde: "Man må jo huske på, at enhver skal gøre sine egne erfaringer, selv om de så ikke er af den behageligste art".

Han sagde at han havde lært meget af det, og var glad for de erfaringer han havde fået.

4.12 Martinus skriver en kort skrivelse med titlen "Orienterende oplysninger angaaende mit aandelige arbejde", som han sender til udvalgte mennesker som han ved er interesserede i hans arbejde, 1931.

Det er antagelig den første orienterende rundskrivelse som Martinus har udsendt om sit arbejde og om sin mission, som vi nu skal se ordlyden af nedenfor. Da Martinus begyndte at holde foredrag på adressen Forhåbningsholms Alle 18, Frederiksberg fik han en bredere kontaktflade med mennesker (en bredere tilhørerskare) end han havde haft før. Tidligere kendte han til en vis grad sine tilhørere personlig, men nu kendte han dem ikke alle sammen på den måde. Der kom nu mennesker til Martinus foredrag som kun havde hørt om Martinus på anden hånd, men som var blevet interesseret i Martinus budskaber, og gerne ville stifte nærmere bekendtskab med disse.

Martinus følte det derfor nødvendigt at gøre rede for sin mission, og gøre mennesker opmærksom på, at det ikke blot drejede sig om en let underholdning, men at hans budskab var dybt alvorlig, og at det

krævede en arbejdsindsats af tilhøreren at følge med og forstå Martinus foredrag.

Martinus tilkendegav sine synspunkter ved at udsende en skrivelse sammen med at han oplyste hvornår der var foredrag. Vi ser nedenfor Martinus meddelelse til Eigil Hansen (se hvem Eigil Hansen er i appendiks B her i bogen). Sammen med meddelelsen sendte Martinus sin rundskrivelse.

Jeg viser Martinus skrivelse i sin fulde ordlyd fordi Martinus her tilkendegiver, at han allerede på dette tidspunkt har fuldt overblik over sin mission, og tilkendegiver den for de mennesker der ønsker at høre foredragene.

ORIENTERENDE OPLYSNINGER ANGAAENDE MIT AANDELIGE ARBEJDE.

Da den Form for aandelig Viden, som det er faldet i min Lod at skulle manifestere, er Udtryk for en helt igennem ny aandelig Verdensimpuls, hvilket i dette Tilfælde vil sige: *EN HELT NY KÆRLIGHEDS- OG VISDOMSLÆRE*, og som saaledes altsaa ikke i nogen som helst Maade vil være at identificere som udgørende et Plagiat af nogen anden til Dato her paa jorden eksisterende Opfattelse eller Forestilling om Livets højeste Problemer, men derimod fremkommer som et isoleret Resultat af mit eget i Renkultur udviklede aandelige eller kosmiske sansesæt, bistaet af de overordentlige mægtige *KRISTUSKRÆFTER*, som det er givet mig at være modtagelig for, kan det have sine vanskeligheder for den Sandhedssøgende straks at forstaa min Manifestationsmaade eller blive fortrolig med denne ny Kristusimpuls, og i Særdeleshed fordi mit Materiale først om et Par Maaneder vil begynde at foreligge paa Tryk. Jeg har derfor ment det gavnligt her at give nogle orienterende Oplysninger.

Min samlede Mission, og som altsaa er Udtryk for en helt ny aandelig Impuls, gaar ud paa, uden at danne Sekt eller anden Form for isoleret Sammenslutning, at lede alle saadanne Væsener, der ikke mere kan føle sig inspireret eller oplivet ved de gældende Religions- eller Trosformer, og derfor helt eller delvis har tabt Troen paa Livets Guddommelighed, frem til en for deres

Intelligens og Følelse virkelig sand og realistisk Erkendelse af Tilværelsens absolutte retfærdige, alkærlige og ophøjede Styrelse, saaledes at Loven for Tilværelse eller Livets største Bud: *ELSKER HVERANDRE* mere som Viden end som Tro, og derfor ligesaa praktisk som teoretisk, fremtidigt kan blive samtlige Væseners højeste Livsbasis, og derved stabilisere eller opbygge *EN VARIG FRED* indenfor hvis Omraade Sorg, Krig og Lemlæstelse er en Umulighed, og det Rige, som før ikke var af denne Verden, ogsaa kan komme til at udstrække sig paa jordiske Kontinenter.

Min Mission gaar saaledes i Virkeligheden ud paa at bane en Vej, ad hvilken alle førende aandelige Realiteter kan blive til virkelig Viden for Menneskene. Men for at en Ting kan blive til Viden, maa den opleves. Det er saaledes ikke nok, at de nævnte Realiteter er blevet til Viden for mig, og at jeg kan klarlægge dem for andre Væsener. Disse andre Væsener maa naturligvis selv gøre et omfattende Arbejde ved at sætte sig ind i denne Klarlæggelse. Denne Klarlæggelse er en Vejviser, men Vejen maa tilbagelægges, hvis Maalet skal naas.

Da mit Arbejde saaledes udgør en aandelig Vejviser, vil Individets Interesse for denne være desto mere fremragende i samme Grad, som det erkender sig ukendt med Vejen, det skal vandre, medens det modsatte jo er Tilfældet i samme Grad, som det erkender sig tilfreds med sin egen Viden, eller i Forvejen mener at kende den omtalte Vej, eller faar den anvist fra en anden for sig mere passende Bevidsthedszone. Og dette er jo en ganske naturlig Sag. Der er ikke andet hertil at sige end dette, at enhver naturligvis skal søge sine aandelige Oplysninger der, hvor disse er af en saadan Natur, at de har den største Inspirationsmagt over Vedkommende, og derfor kun kan være den for ham eller hende højeste stimulerende Basis for Udviklingen for det Gode og Ophøjede i samme Væsens Indre. Der alene er ethvert Væsens rette Plads i Tilværelsen. Om de nævnte Oplysninger af andre Væsener bliver erkendt for at være naive, overtroiske eller fantastiske, om Individet er

Buddhist, Muhamedaner, Jøde eller Kristen o. s. v. er ganske underordnet. Hovedsagen er kun, at det netop slutter sig til der, hvor de aandelige Oplysninger er af en saadan Natur, at de har den førnævnte Indflydelse paa dets daglige Liv og Bevidsthed.

Som jeg nævnte før, er mit Arbejde tilrettelagt for Væsener, der ikke har noget aandeligt Holdepunkt, eller for virkelig søgende Væsener, hvilket vil sige Individier, for hvem aandelig Oplysning er af en saa vigtig Natur, at de har Lyst, Mod og Energi nok til at kunne overvinde de eventuelle Anstrengelser, det koster, at blive fortrolig med en højere Form for Viden og den deraf følgende Udvidelse af sit daglige Livs Horisont og Bevidsthed.

Da den Form for Oplysning, som ud fra den ny Verdensimpuls, bliver afsløret, i større Grad gør Livets højeste Forskrifter og Idealer til Viden end til Tro, hvilket altsaa vil være ensbetydende med, at den viser Livets største Love, Principper og Grundrealiteter i Detaljer, vil man kunne forstaa, at denne Impuls er noget, man ikke bliver fortrolig med ved at høre et enkelt Foredrag, ja kan maaske endog ved et saadant misforstaa Sagen helt.

Ligesom man for at blive Ekspert i Sprog, Musik eller Kunst maa gøre indgaaende Studier og daglige Øvelser, saaledes maa man ogsaa for at faa udviklet de Evner og Anlæg, der skal gøre alle de usynlige Realiteter og Aarsager bag den synlige fysiske Verden til virkelig Viden og Oplevelse, gøre et indgaaende Arbejde i sin daglige Tilværelse i Form af Studie, Øvelser og Træning, og som i Omfang absolut ikke er mindre end netop i Udviklingen af de førnævnte Realiteter, og i Særdeleshed fordi Udviklingen af den aandelige eller kosmiske Bevidsthed kræver Opøvelse i at tænke uafhængigt af Tiden og Rummet. Man maa saaledes venne sig til at arbejde med helt ny Bevidsthedsfelter. Felter, der maaske i Øjeblikket synes at være den mest yderliggaaende Fantasi eller Uvirkelighed. Ligesom man kan have medfødt Talent eller Begavelse i Musik, Sprog o.s.v. saaledes kan man ogsaa have medfødt særlige Anlæg for Udviklingen af den aandelige Bevidsthed.

Her kommer i første Række en fremragende udviklet Kærlighedsevne, hvilket igen vil sige, en fremragende Evne til at elske alle levende Væsener, eller til at tage Afstand fra enhver Form for Smerte- eller Lidelsesfuld Indgrib i sine Omgivelsers Tilværelse. Hvis man saa yderligere i Forbindelse hermed har en tilsvarende fremragende udviklet Intelligens, da ejer man det højeste fordelagtige Talent for Udviklingen af den nu gryende guddommelige aandelige eller kosmiske Bevidsthed, en Bevidsthed, der er ligesaa højt hævet over det almindelige jordiske Menneskes Bevidsthedsniveau, som dette er hævet over de Væsener vi kalder "Dyr."

Man kan naturligvis ogsaa paa andre Maader mærke, om man har Anlæg for at kunne forstaa den ny udvidede guddommelige Impuls. Hvis man f. eks. ikke føler nogen som helst Uvilje mod anderledes tænkende Væsener, hvilket vil sige, at man føler en udstrakt Tolerance mod Væsener med en hel anden Opfattelse af Tilværelsen, med et helt andet Livssyn, da vil det være Udtryk for, at man befinder sig paa et Udviklingsstadie, hvor man i nogen Grad ogsaa vil forstaa den ny impuls. Da man indenfor samme Impuls vil møde Afsløringen af Væsenernes Identitet som evige Realiteter, hvilket vil sige Erkendelsen af, at deres nuværende fysiske Liv ikke er det eneste Liv, som er blevet samtlige Væsener til Del, men at dette kun udgør et enkelt nuværende Led i en fra Fortiden fortsat Kæde af fysiske Liv, som de nævnte Væsener har oplevet, og yderligere vil man ogsaa blive stillet overfor den Erkendelse, at Kloder, Sole, Solsystemer og Mælkeveje hver især udgør "LEVENDE VÆSENER", og mange andre saadanne uvante Opfattelser, kan man ogsaa føle om man har Anlæg for den ny aandelige Viden, idet man i saa fald vil harmonere med de nævnte Opfattelser, medens man i modsat Fald kun vil være i Stand til at erkende disse som fantastiske eller unaturlige, og den omtalte ny aandelige Impuls vil da kun kunne udgøre en absolut lukket Bog, og ikke en Inspirationskilde, som det ellers vilde være Tilfældet. Men der findes jo guddommelige Kilder nok i Tilværelsen, og man maa da sø-

ge sin Gud og aandelige Førelse ad andre for sig mere tilpassede Veje.

Naar jeg har følt mig tilskyndet til at meddele Dem disse Oplysninger, da er det for paa Forhaand at give Dem et lille Indblik i den alvorlige og mægtige Sags Natur jeg arbejder med, og for at De kan være indforstaaet med, at mine Foredrag ikke udgør nogen letfattelig Aftenunderholdning, men er derimod *EN ABEJDSMARK*, hvor man har Brug for hele sin Koncentrationsevne, Tankeindstilling og uhildede Holdning for i det hele taget at faa nogle enkelte Glimt af det mægtige guddommelige Visdomsprincip, som i en højere Verdensstyrelse nu er bestemt ogsaa at skulle kunne erkendes i Jordens Zoner. Hvis man yderligere har den fornødne Lyst og Energi til at tage Kampen op med sine medfødte og tilvante lavere Tendenser og Lidenskaber, og af hvilke man bliver holdt bunden til de mørke Zoner med deres Sygdom, Sorg og Lidelse, og samtidigt udøver et indgaande Studium af mit Værk "*LIVETS BOG*", hvis første Hæfte snart vil komme til at foreligge, da kan jeg love Dem, at De vil blive ført frem til Oplevelsen af den aandelige Indvielse, som jeg i Livets Bog kalder "*DEN STORE FØDSEL*", og som i Realiteten udgør en Udløsning af Individets nuværende latente kosmiske Organer, hvorved samme Væsens Evne til at sanse aandeligt eller kosmisk derved bliver permanent. Individet oplever da ligesom at vaagne op til at skue "*EN HELT NY VERDEN*" bag den vante fysiske Verden. I denne ny Verden eller dette ny Horisontomraade oplever Individet at se Altets evige Liv, og sig selv som *ET UDØDELIGT VÆSEN*. Alt hvad det før maatte nøjes med at faa Besked paa gennem andre Væsener, skuer det nu selv som realistiske Kendsgerninger. Den fysiske Verden udgør efter dette kun en enkel Lokalitet i det Horisontomraade, det nu har Adgang til. Det oplever saaledes kort og godt den guddommelige Bevidsthedsform: Midt i en timelig fysisk Tilstand at være ophøjet i *EN EVIG FORKLARET TILVÆRELSE*, omstraalet af den almægtige Guddoms skønne Herlighed i Form af andre Verdener, andre Menneskeheder og andre Former for Oplevelse af Liv, som alt sammen i Detaljer uhindret nu vil være tilgængelig for den fra Ha-

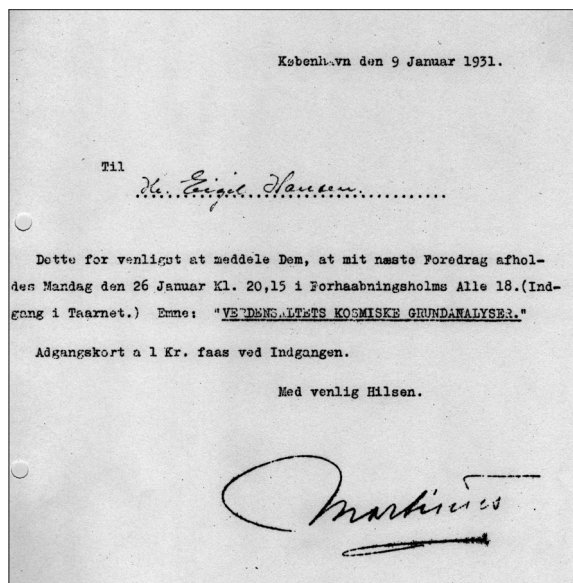
dets og Krigene mørke Zoner tilbagevendte *GUDESØNS* beskuende og undrende Øjne.

 Det kan maaske for mange synes mærkeligt, at jeg ikke holder Foredrag noget oftere, idet man med Henblik paa Verdenssituationen kun kan have god Grund til at mene det stærkt paakrævet eller nødvendigt. Jeg har hertil at bemærke, at den mægtige Sag, jeg arbejder med, kun lige er i sin Vorden, og at Kravet til min Person angaaende Overføringen eller Transformationen af mit kosmiske Materiale til en fysisk Billed- og Tekstform er saa stort, at jeg ikke kan føle det forsvarligt at afstaa min Tid til udelukkende at holde Foredrag, idet jeg derved vilde være forhindret i den videre skriftlige og billedlige Fremstilling af den for min Mission saa vigtige resterende Del af mit aandelige Materiale. Det er ogsaa i Henhold hertil, at mine Foredrag endnu *ikke er offentlige*, men kun afholdes for mine private Venner og for Mennesker, som paa forhaand maa antages at have Kvalifikationer, der sætter dem i Stand til med særlig Modtagelighed og Interesse at komme min Sag i Møde.

Senerehen, efterhaandensom Manifestationen af mit Materiale glider frem, skal mine kvalificerede Hjælpere bringe det videre i Form af Undervisning og Foredrag, ligesom mit Værk "*LIVETS BOG*", hvis første Hæfte altsaa vil udkomme om et Par Maaneder, ved sine Billeder og Tekst fundamentalt skal tale og vejlede det modtagelige Væsen frem til et guddommeligt Selvsyn af Livet, *TIL OPLEVELSE AF GUD SOM VIDEN*, og dermed ført frem til *EN HØJERE FORM FOR TILVÆRELSE*.

I Haab om at Læseren maa have Evne til at forstaa mig rigtigt, sender jeg ham eller hende en venlig Hilsen.

Martinus

4.2 - Martinus sendte sin skrivelse ud sammen med den ovenfor viste meddelelse, adresseret til hver enkelt.

Her til Ekspeditionssekretær, cand. jur. Eigil Hansen som blev Martinus juridiske rådgiver. - e

4.13 Martinus holder flere offentlige foredrag i Odense, Århus og København vinteren 1930/31.

Det var bestemt, at Martinus, efter foredraget i København skulle gentage det i Odense og Århus. Derfor rejste Martinus samt Gerner Larsson og Bernhard Løw til de to byer, hvor Martinus gentog sit foredrag. Her var arrangementet i mindre målestok, og mennesker der på forhånd var interesserede og positive var inviterede. Ved disse foredrag blev Martinus modtaget med begejstring, og foredragene var en succes.

Ved foredraget i København den 1. december var der gratis adgang, men ved foredragene i provinsen blev der taget en lille entre, for på den måde at få lidt til hjælp til dækning af rejseudgifterne.

Der var planlagt flere foredrag i København. Disse skulle holdes samme sted (Forhåbningsholms Alle). Det næste blev holdt den 26. januar 1931 og det tredje i februar 1931.

Martinus bestemte at der ved disse foredrag skulle tages en entre på 1 kr. pr person, for at få lidt penge

4.3 - Martinus arbejder, 1931. - mi

ind til betaling af leje af salen. Det var dog således, at hvis nogen måtte lide afsavn for at få råd til at betale denne entre, kunne de henvende sig til Martinus personlig, og få fri entre. Martinus ville egentlig helst have at der var fri entre, det var mest i hans ånd, men det var nødvendigt at få lidt penge i kassen.

Til de efterfølgende foredrag blev salen også fyldt som til det første, så Lars Larsens forudsigelse gik ikke i opfyldelse. Det var dog ikke helt de samme mennesker der kom til de efterfølgende foredrag, idet nogle blev væk efter at have hørt det første foredrag, men der kom lige så mange nye til.

Ved det næste foredrag fremviste Martinus hvad han kaldte "De kosmiske verdensanalyser", den første serie af sine symboler, i form af lysbilleder. De tilhørere fra det første foredrag som var negativt indstillet overfor Martinus kom ikke til de efterfølgende foredrag, og de nye der var kommet til var mere positivt interesseret. Tilhørerne havde således en anden sammensætning end ved det første foredrag. Ved det næste foredrags slutning hilstes Martinus med et meget kraftigt bifald. Martinus havde denne gang talt ganske inspireret, og han var derfor tilfreds med sin fremlæggelse af stoffet.

I tidsrummet inden det tredje foredrag tog Martinus og Gerner Larsson til Odense og Århus hvor Martinus gentog foredraget. Foredragene i provinsen trak ikke nær så mange tilhørere som i København, så selv om der blev taget entre, gav foredragene et stort underskud på grund af de store rejseudgifter.

Det tredje foredrag på Forhåbningsholms Alle blev holdt i februar 1931. Dette foredrag omhandlede skæbnedannelsen. Salen blev igen fyldt, og Martinus talte inspireret og var godt tilfreds med resultatet.

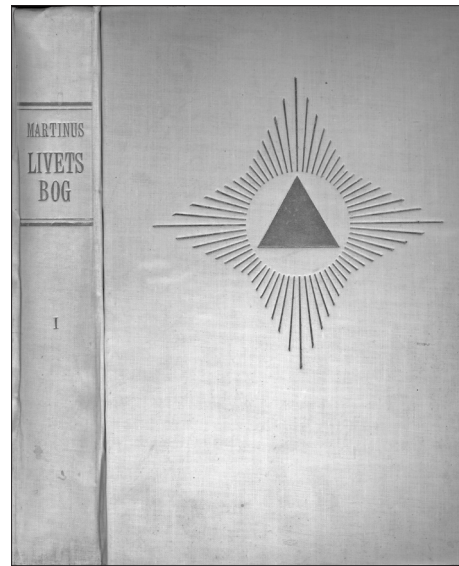
På lidt længere sigt, var det Martinus plan, at det hovedsagelig var hans medarbejdere der skulle holde foredragene, og Martinus skulle hellige sig det skriftlige.

4.14 Martinus beslutter at hans bøger ikke skal sælges af boghandlere men fra hans eget kontor, 1931.

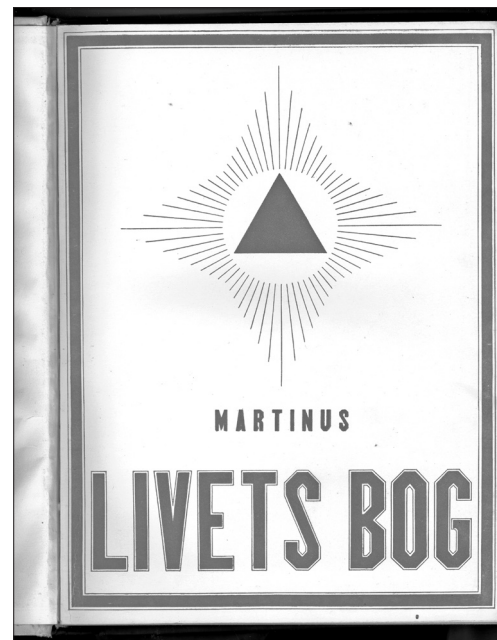
Nu nærmede foråret 1931 sig, og det blev ikke til flere foredrag i den omgang. Martinus havde dog nået det mål han havde sat sig, nemlig at gøre sine kosmiske analyser kendt, og derved skabe grundlag for at få solgt den bog han nu havde fået skrevet færdig, men som endnu var hos bogtrykkeren. Martinus var imod alle former for mellemhandel som jo er med til at gøre ting dyrere. Derfor besluttede han at udgivelsen og salget af bogen kun måtte ske via ham selv og hans medhjælpere. Den måtte altså ikke sælges gennem boghandlere. På denne måde ville den blive så billig som overhovedet mulig. Martinus havde på dette tidspunkt, foråret 1931, før den endnu var færdigtrykt, fået bestilling på omkring 200 eksemplarer, hvilket han fandt tilfredsstillende. Denne bog var 1. bind af "Livets bog" som senere blev efterfulgt af yderligere 6 bind.

4.15 Bernhard Løw bliver syg og dør, 1931.

Sommeren 1931 blev Bernhard Løw, som jo var Martinus nære ven og som i en vis udstrækning var Martinus mæcen, meget syg. Han havde fået kræft i maven, og der var ikke noget at stille op. Sygdommen var for fremskreden, og Bernhard Løw afgik ved døden den 16. juni 1931 kl. 2 om natten. Martinus havde intuitivt, i lang tid været klar over at Løw ikke havde lang tid tilbage, og havde derfor

4.4 - Første bind af "Livets Bog" her vist i hvid indbinding med guldtryk. Den blev også leveret i rødbrun og grøn udgave, også med guldtryk. - e

4.5 - Som side 1 inde i bogen ser man denne side, også med guldtryk. Denne side findes kun i 1. bind af "Livets Bog" 1. udgave. - e

meget ofte været ude at se til ham. Martinus havde været hos ham så sent som dagen før hans død.

4.16 Bernhard Løw's død i relation til udgivelsen af 1. bind af Livets Bog.

På det tidspunkt hvor Løw døde, var bogen endnu ikke færdigtrykt. Bernhard Løw nåede kun at se de tre første kapitler på tryk, samt prøverne af farvetrykkene til symbolbillederne i bogen. Løw havde jo lovet at betale for trykningen af 1000 eksemplarer. Løw's kone Augusta var fuldt ud indforstået med hendes mands tilsagn, og betalte trykkeriet for de 1000 eksemplarer. Inden trykningen var gået i gang var der dog en eller flere af Martinus venner (det fremgår ikke klart i det materiale jeg har til rådighed hvor mange og hvem) der havde samlet penge sammen, så det blev muligt at trykke yderligere 1000 eksemplarer, så der dermed i alt kunne trykkes 2000 eksemplarer. For at klare betalingen måtte Martinus imidlertid låne 2000 kr. af Lars Nielsen i Århus. Se brevet dateret 22. oktober 1932, fra Martinus Til Lars Nielsen, i begyndelsen af næste afsnit.

Bogen blev færdigtrykt og udgivet i juli 1932. Da Martinus fik sit manuskript tilbage fra trykkeriet, undrede han sig over at det var blevet så ualmindelig sortpletet, og med et utal af sorte fingeraftryk. Det viste sig, at alle typograferne havde læst manuskriptet igennem, og det havde sat sine spor. Samtidig viste det hvor stor interesse teksten havde vakt.

4.17 Fru Olufsberg inviterer Martinus og Gerner Larsson på en tur til Kullen i anledning af Martinus 41 års fødselsdag, 1931.

Da der ikke var planlagt flere foredrag i den nærmeste fremtid, gik Martinus med stor energi i gang med at skrive på næste bind af sit værk: "Livets bog", der senere fik navneforandring til "Det tredje testamente".

Som læseren vil kunne forstå af det foregående, var forholdet mellem Martinus og tandlæge Ivert i Hillerød, hos hvem Martinus plejede at blive inviteret på sin fødselsdag, ikke det bedste. Martinus 41 års fødselsdag skulle derfor holdes i stilhed. Fru Olufsberg inviterede derfor Martinus og Gerner Larsson på en tur til Kullen. Turen varede et par

dage, og der havde været nogle problemer med at få vegetarkost der hvor de boede i Sverige.

4.18 Martinus prøver at blive fri for sit efternavn - Thomsen.

Martinus havde et stort ønske om at blive fri for sit efternavn: "Thomsen". Han henvendte sig først til politimesteren på Frederiksberg. Denne sagde at det kunne han nok ikke få tilladelse til, da eet navn ikke var fyldestgørende, men måske kunne han få tilladelse til at hedde: "Martinus Thomsen Martinus". Dette kunne Martinus godt acceptere, så han ansøgte om at få denne navneforandring godkendt. Han fik afslag på sin ansøgning, og måtte derfor leve videre med sit døbenavn.

4.19 Martinus flytter til Joakim Larsensvej 31, Frederiksberg og kalder sin nye lejlighed for Livets Bogs Bureau, da han nu skal til at sælge sin bog fra denne adresse, 1932.

Der var efterhånden for lidt plads i Martinus lejlighed da den jo nu fungerede både som bolig, arbejdsplads for Martinus forfatterarbejde, og modtagelsessted, idet der kom flere og flere mennesker for at tale med ham. Samtidig skulle lejligheden nu også fungere som kontor og lager for "Livets bog". Gerner Larsson fungerede fortsat som heltids sekretær for Martinus, og tog sig i stor udstrækning af at besvare

4.6 - Martinus flytter til denne opgang på Joakim Larsens Vej. Ejendommen fortsætter rundt om hjørnet i højre side, og hedder her Glahns Alle. Det var omkring dette hjørne at Martinus flyttede til Glahns Alle 33. - e

de mange breve, som Martinus fik tilsendt fra nær og fjern. Samtidig arbejdede Gerner Larsson på at få oprettet studiekredse i såvel København som i provinsen.

For at finde en løsning på pladsproblemet, tog Martinus og Gerner Larsson ud sammen for at se på forskellige lidt større lejligheder. De fandt frem til en moderne lejlighed med 2 værelser og kammer, køkken og badeværelse. Den havde centralvarme, noget der for Martinus var noget helt nyt og behageligt. Den var dog ikke færdig, men ville være klar til indflytning i april 1932. Lejligheden lå på Joakim Larsensvej 31 på Frederiksberg. En sidevej til Dalgas Boulevard. Den kostede med varme ca. 1100 kr. om året. Det var det dobbelte af hvad Martinus betalte for den lejlighed han havde, men den var billig sammenlignet med lejligheder i andre tilsvarende nybyggerier.

Martinus var meget begejstret for den, og da der var flere der var interesserede i at leje den, skrev han under på lejekontrakten med det samme. Han havde drøftet sit behov for en større lejlighed med familien Lundbeck, og familien havde givet tilsagn om forøget støtte, så Martinus kunne få råd til denne udvidelse.

Martinus sagde, at der var en dejlig atmosfære derude i dette område på Frederiksberg. I oldtiden har der været et mysteriested på Solbjerg bakke som ligger i nærheden. Her havde man tilbedt og dyrket solen. Martinus sagde også i denne forbindelse, at der i de lejligheder hvor han havde boet indtil nu, havde boet så mange forskellige mennesker, hvilket bevirkede, at Martinus mærkede, at noget af deres aura er blevet hængende tilbage efter at de var flyttet.

Martinus var også meget glad for at der var badeværelse, det havde han aldrig haft før. Tidligere måtte han gå på de offentlige badeanstalter for at bade.

Da Martinus havde lejet den nye lejlighed opstod der rygter om at han skulle giftes, og derfor havde søgt ny lejlighed. Martinus kommentar var: ”jeg er skam allerede gift med mit arbejde og det er rigeligt”. Martinus udtalte flere år tidligere, at tanken om at skulle være bundet til et andet menneske fyldte ham med gru.

Denne udtalelse skal dog ikke forstås som en negativ holdning til ægteskab, kvinder og sammenhold i

almindelighed, men som hans personlige følelse, set på baggrund af den opgave han havde fået via sin kosmiske bevidsthed, hvor han skulle præsentere menneskeheden for sine kosmiske analyser. Man skal også være opmærksom på, at Martinus var det han selv betegner som et dobbeltpolet menneske. Det vil sige, at hans maskuline og feminine pol var i ligevægt (lige udviklede).

Den 15. marts 1932 flyttede Martinus ind i den nye lejlighed. Alf Lundbeck var en aften ude for at se hvordan det gik med indretningen. Martinus og Gerner Larsson var i fuld aktivitet med indretning af rummene. Fru Olufsberg hjalp med at sætte gardiner op og udførte andre opgaver, som bedst kan udføres af en kvinde.

Martinus og ”Livets bogs bureau” som Martinus nu kaldte sin ”virksomhed” der skulle sælge Martinus bøger, havde fået et nyt domicil.

4.20 Oversigt over udviklingen i årene 1929 til 1932.

Som vi har set, forekommer der i perioden 1929 til 1932 mange skelsættende begivenheder.

Martinus har fået grunduddannet sin første elev, Erik Gerner Larsson, og har nu virkelig brug for hans arbejdskraft, såvel til at besvare breve som at forestå salg og distribution af den første bog fra Martinus hånd, Livets Bog bind I.

Det er naturligvis af overordentlig stor betydning at der nu er blevet udgivet et trykt materiale, der til en vis grad kan danne grundlaget for de foredrag som Martinus holder om sin kosmologi. Henset til at det samlede værk er på syv bind vil man måske mene at det kun er en ganske lille del af helheden. Det er det naturligvis også, men læser man hele værket opdager man at 1. bind egentlig er et koncentrat af hele værket, og derfor ikke en løsrevet del. Den er derfor velegnet som en platform for uddybelse af kosmologien. Dermed også velegnet som en indledende grundbog for foredrag og undervisning.

I denne periode tager Martinus også springet, og begynder at holde offentligt tilgængelige foredrag. Hvor han tidligere kun talte for små forsamlinger af specielt indbudte og hovedsagelig positivt indstillede mennesker, begynder Martinus nu at holde foredrag for større forsamlinger på omkring 200 personer.

Da alle ikke er lige begejstrede for Martinus kosmologi, inkasserer han naturligvis også en vis kritik af indholdet. Gennem kritikken lærer han at imødegå de forskellige kritiske synspunkter. Han bliver også i en vis udstrækning kritiseret for sin fysiske præsentation af stoffet. Det er naturligt at Martinus må gøre sine erfaringer ved og med at tale til større forsamlinger. Kritikpunkterne omfatter kun almindelige begynderproblemer. Det er jo kun de aller færreste der har så gode evner at de er perfekte som foredragsholdere med det samme.

Martinus tager godt imod kritikken, og siger selv, at den er god for ham, fordi han derigennem kan lære at gøre det bedre.

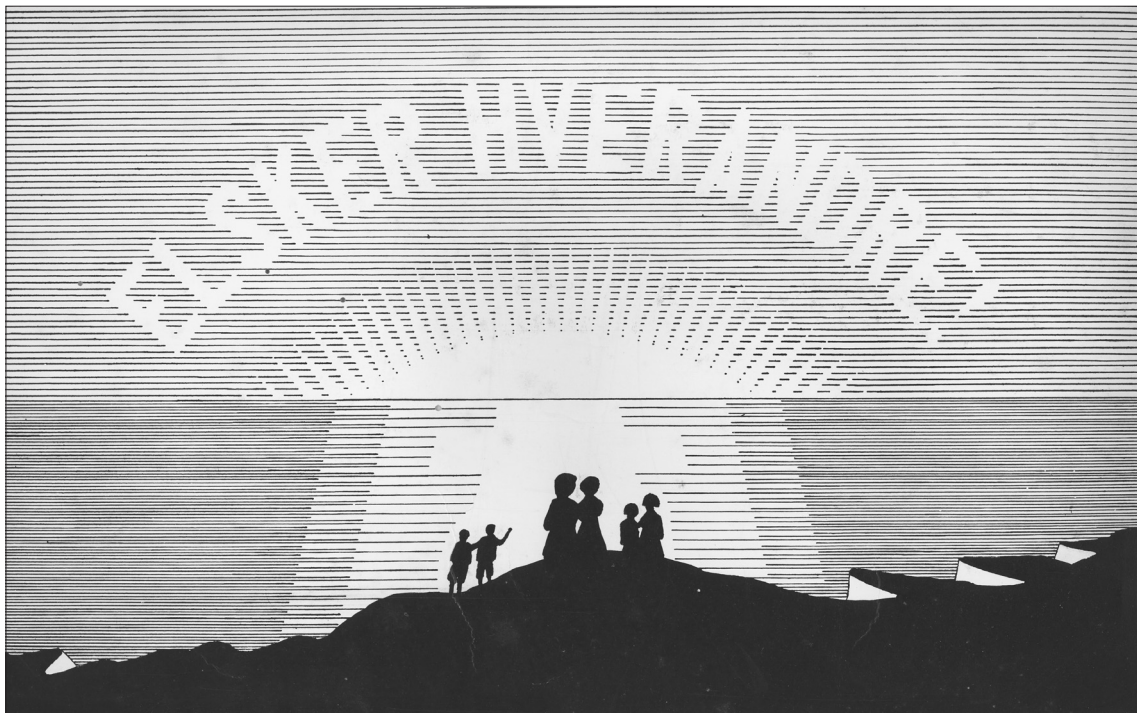
Martinus holder foredrag såvel i København som i provinsen, og ser klart at dette arbejde er meget tidskrævende, og han ser også, at det er nødvendigt at han får oplært Gerner Larsson til at overtage hovedparten af denne foredragsvirksomhed, så han selv kan få den nødvendige tid til at skrive videre på sit hovedværk, som nu er godt i gang med udgivelsen af det første bind.

I perioden mister Martinus en af sine meget gode støtter og fortalere Bernhard Løw. Som vi har set det, har Løw lovet at betale for trykningen af

første bind af Livets Bog. Martinus har fået lovning på et bestemt beløb, og det strækker kun til 1000 eksemplarer, men andre træder til, således at 1. oplag bliver på 2000 eksemplarer. Bernhard Løw dør inden trykningen er afsluttet, men Løw's hustru står ved mandens tilbud og afholder udgiften som aftalt.

Martinus har den indstilling, at hans bøger skal sælges så billigt som muligt. Et princip som han har fastholdt gennem hele sit liv. Dette bevirker, at Martinus selv vil sælge bøgerne. Dette giver naturligvis en del ekstra arbejde for Martinus, men i særdeleshed for Gerner Larsson, og det fremkalder også et behov for mere plads. Martinus og Gerner Larsson bliver derfor nødt til at finde en større lejlighed til Martinus, og denne tages i brug under betegnelsen "Livets Bogs Bureau".

Vi ser her at der gennem perioden er en rolig, naturlig og sund ekspansion i aktiviteterne omkring Martinus og hans arbejde. At der i kredsen omkring Martinus opstår nogen turbulens på grund af, at Lars Larsen føler sig forbigået, har ikke nogen væsentlig betydning for denne stabile udvikling.

4.7 - Martinus symbol "Elsker hverandre". © Martinus Institut

*I januarnummeret af Kosmos 1934 viser Martinus dette symbol, og skriver under symbolet:
 "Og at der saaledes allerede nu op over den mørke Jord, det mørke Dyrerige fra den fjerne Horisont
 forude har begyndt at finkle og straale en Atmosfære af Lys, der udelukkende vibrerer
 i Kærlighedens store Bud ! "Elsker hverandre" "*

*Den viste udgave er identisk med Martinus originale symbol, men er fremstillet til Helmer Fogedgaard af
 Andreas Krøyer. Under symbolet står "Tegning af Andreas Krøyer. (Efter Originaltegning af Martinus).*